

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CLI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

habetq; locū, qñ ipsi agnatis delata esset hereditas, & ipsi possent succedere, quia alius ipsis nō pferet, ut qā soli scurrerent cū filiis sororis, & ita proprie loquitur statutum, sed qñ agnati concurrerent cū sorore defuncti, q ipsi pferretur, & illos excludit à successione, tunc non haberet locū statutum, ut supra. ac ēt quia dictis agnatis hereditas non dē delata, sed sorori, quā ipsos agnatos, & fratres patruelles excludit, & ideo cū agnati, hoc est fratres patruelles sint exclusi à sorore, ipsi alios excludere nō possunt per ea, q supra dixi, nam agnati infra quartum gradū à sorore excluduntur, de iure cōi, item & de iure municipali, ut probatū est, sed filij sororis ab alia sorore, hoc est ab eorū matertera nō excluduntur de iure cōi, nec de iure municipali; ergo ex quo ipsi agnati sunt exclusi, non possunt alios, hoc est filios sororis excludere, quos excludunt, qñ ipsi est de lata hereditas, & possunt succedere, sed p personā sororis superstitis non possunt succedere, & excluduntur, ergo &c. ¶ Nec obstat, q quis de iure tertij opponere nō pōt, quia t hoc est uerū, nisi ius tertij sit totaliter exclusi iuris aduersarij, ut coligitur ex not. per Bartolum in l. i. in f. ff. uti possidetis, in l. res alienas C. de rei uend. in l. cum seruum C. de seruus fugit. & ibi Paulus de Castro, & in l. 2. ff. de except. rei iudicatā, & maximē in casu nostro licitum est opponere de iure exclusi iuris aduersarij, quia non dē simpliciter opponi de iure tertij, sed de iure proprio, qm ex quo totaliter excluditur ius aduersarij, quod facit includi ius meum, non dē simpliciter opponi de iure tertij, ut est de mente Bart. in d. l. i. §. quod habebat ff. de bonorum poss. cōtra tabulas, & tradit Bal. in l. si quis filiū in fi. C. de inoff. testa. Alex. in d. l. illam C. de collatio. & Imola in cō filio, quod allegat Alexan. in d. l. illam. ¶ Non obstat fm fundamentum, q ex quo soror uincit fratrem patruelem, & frater patruelis uincit filium sororis, ergo soror multo magis uincere debet filium sororis, quia si uinco uincenem te, multo magis uinco te d. l. de accessionibus, Quia uidetur, q hāc rō non prodest in casu nostro fratri patrueli, sed sorori, & ipsa soror litigando cum filio suā sororis, & sic cū Caio succubuit, nā ut mihi uerbo fertur, duas, seu tres sententias se reportauit. Secundo respondeo, q illa regula non est semper uera, & patet q plures limitationes, ut ponit gl. in d. l. de accessionibus, & in l. claudius in f. ff. qui portio. in pignore habeatur, & in auth. licet C. de naturalibus libe. & praesertim dicta regula non procedit in casu nostro, ut est de mente Bal. in d. l. si quis filium in fi. uerb. C. de inoff. testa. & ratio est, quia illa regula uera est, & infallibilis, quando uincens succederet in ius uicti successione, uel alio modo, ut uoluit gl. notabilis in l. usucapio. C. de pignoribus, sed in casu nostro soror, q uincit fratrem patruelem, nō succedit in ius ipsius uicti successione, nec alio modo, ergo quis ipsa uincat fratrem patruelem, non tamen dicet uincere filium sororis, qui est par ipsi sorori tam de iure cōi, q de iure municipali, ex quo in locū matris suae succedit, ut supra dictum fuit, & sic ratio, q facit, q soror excludat fratrem patruelem, cessat aduersus filium sororis, qm soror excludit fratrem patruelem de iure cōi, & de iure municipali, sed non filium sororis, qui cum sorore uocatur tam de iure cōi, q de iure municipali. ¶ Et stantibus praemissis, uerz, q Caius frater patruelis sit penitus exclusus, & Sempronius filius sororis admittatur simul cum alia sorore superuiuente, sequitur, q ipse Caius non potuit ingredi tenutam bonorum dictae hereditatis ex beneficio l. fi. C. de edicto diui Adria. toll. nec ad simi-

litudinem beneficij d. l. fi. nec ex interdicto quorum bonorū, seu alio remedio possessorio, ex quo iam à die mortis illius, de cuius successione agitur, clapsum fuit tps decem annorum, & ultra, quo casu uigore statuti positi sub rubrica. q post annum à die mortis & c. nullus potest post decē annos inchoandos, ut supra, uti remedio d. l. fi. nec aliis, de quibus dixi, imō post annum à die mortis defuncti non licet etiam ipsi hāredi uti dictis remedijs, nisi portēta petitione, in qua fuerint expressa, & descripta bona hereditatis, citato possessore, sed d. Caius post annum, imō post decem annos ex beneficio d. l. fm ingressus fuit possessionem, & adeptus est tenutam dictorum bonorum, ergo tenuta ipso iure fuit nulla, & ex illa nihil potuit sibi acquiri, & nisi tenuta renunciauerit, facta sibi protestatione, puni, ut in dicto statuto: & si de iure talis ingreditens nō esset haeres in totum, nec pro parte, tunc ipso iure, & facto cadit ab omni iure, & commodo possessionis ipse, & qui causam praeenderet ab eo, & si heredi possidere uolenti dicta bona restiterit, seu cōtradixerit in iudicio per se, uel alium, tunc ipso iure, & facto cadit ab omni, & quocunq; iure suo, quod habere posset in proprietate, si uero extra iudicium restiteret, teneat prout in statuto posito sub rubrica, q nullus occupet possessionem & c. Vnde cum in casu nostro ipse Caius non sit, nec esse possit haeres ex pro aliqua parte, sibi non licuit ingredi possessionē maximē ex beneficio d. l. fi. uel ad illius similitudinem, cum iam lapsum fuerit tempus decem annorum, ut supra: Nec sibi licuit in iudicio, nec extra restitere, seu p̄dicere Caio hāredi pro parte uolenti possidere, alioquin cadit ab omni cōmodo, & iure possessionis, & proprietatis: Sed benē licitum fuit d. Sempronio possidere pro parte sua dicta bona, quorum fuit adeptus possessionem, & tenurā non uigore beneficij d. l. fi. seu ad illius similitudinem, sed uigore tenurā sibi datā pro executione sententiae latae contra possessores dictorum bonorum, quae trāsiuit in rem iudicatā, & sic apparet dictum Sempronium esse potiorē in possessione dictorū bonorum, quā sit Caius, q̄uis ipse prius ingressus fuerit tenutam ex beneficio d. l. fi. C. de edicto diui Adria. toll. quia talis tenuta sibi non prodest ad excludendum dictum Sempronium per praedicta, & maxime per ea, quae habentur in dictis statutis.

S V M M A R I V M.

- 1 Ex uerbis rubricae orationem perfectam continentibus argumentum sumi potest, quoties nigrum non aduersantur.
- 2 Rubrica generalior nigro habens orationem perfectam non restringitur per nigrum, sed nigrum per eam ampliatur.
- 3 Statutum habens rubricam, quod filia dotata non possit succedere, & in nigro solum de successione matris, uel aui uocationem faciens etiam ad successionem patris extenditur.
- 4 Et habens rubricam, quod mulier dotata, uel dotata non possit uenire ad hereditatem, extantibus masculis, comprehendit omnes feminas, & mulieres, quae uellent cum masculis succedere, & si ad hereditatem non dotantur admitti peterentur.
- 5 Ex probatio colligitur causa finalis statuti, & dispositionis.
- 6 De domo, & familia, seu linea masculina respectu auunculi uel dicuntur esse filiae sororis, & num. 9.
- 7 Et qui dicatur esse de domo, & familia, seu de linea masculina.
- 8 Domus capitur pro agnatione.
- 9 Auunculus dicitur frater matris.
- 10 Filiorum appellatione in materia fauorabili etiam filia continentur.
- 11 Filij masculis sororis à successione propter agnatos exclusi, multo magis illius filiae sunt exclusae.
- 12 Descendentium appellatione etiam feminae proprie comprehenduntur.

si dicitur in statuto, seu alia dispositione, & eius filij ex eo descendentes, & quomodo sententia illa uerba ex eo descendentes. Descendentium appellatio latior est, quam appellatio filiorum. Verbum unum quando ad expositionem alterius possit dici positum, & quando secus. Inclusio unius etiam in statutis est omnium aliorum exclusio. Statuti excludentis a successione feminas pp masculos q sit rō. Familias, illarumq; decus, & honor per agnatos conferuantur. Sorore per statutum a successione fratris pp agnatos masculos exclusa, filia sororis etiam, & multo magis censetur exclusa. Medij inhabilitas efficit inhabile quodcumq; ab eo proueniens, & descendens.

Coram in cons. 171. in 1. dubio vol. 4. male consultiuit. Statutum excludens a successione feminas propter masculos an sit odiosum, uel fauorabile.

Femina a successione per statutum propter masculos exclusa, donec, & quousq; masculi supersint, non dī simpliciter, et perpetuo exclusa, sed ad tempus, quousq; masculi supererint, qui bus deficientibus ipsa erit ad illam partem admittenda, ad quam de iure communi uocabatur rōq; ad nu. 33. Etiam si femina esset a testatore exclusa nu. 27.

Et quando illi tempus currere incipiat, ut prescriptio possit ei obstruere nu. 34.

Verba quousq; quamdiu, donec, & similia quid importent rōq; ad nu. 33. & nu. 35.

Prohibitum ad tempus post illud tempus censetur permissum, & e contra.

Heredes institutus nō potest secundum tabulas agnoscere, quamdiu liberi prateriti possint bonorum possessionem contra tabulas petere, nec illi tēps currit, nisi liberis exclusis nu. 38.

Institutus legatus uxori, donec filius in furore permanferit, finitur eo tempore, quo filius respuerit.

Heredes quis potest ex dispositione legis, uel statuti incipere esse eo tempore, quo alius esse desinit.

Institutus quousq; non possit admitti.

Heredes ab intestato quousq; non possit admitti, nec illi tempus ad aduendum currat.

Interdictum, seu suspensio in aliquibus locis existens, donec ibi excommunicati permanferint, cessat, & relaxatur statim excommunicatis loca illa exeuntibus.

Inimicitia data alicui, quamdiu reipub. causa ab fuerit, cessat illius cessante absentia.

Mulieres maritorum radijs corrumpant etiam post illorum mortem, donec alij non nuperint.

Prescriptio xxx. annorum requiritur contra eum, qui ut habet res pōt succedere, & quando illi tempus currere incipiat.

Tempus non currit impedito, & non ualentia aliquid facere.

E P I T O M E.

Statutum habens rubricā, q mulier dotata, uel dotata non ueniat ad hereditatē, & fauore agnationis disponens, q mulier dotata, uel dotata a patre, matre, fratre, uel fratribus, auo, uel auia, uel a quocumq; non possit ipsa nec eius filij ex ea descēdentes ad hereditatē, uel successione alicuius p̄dictorū uenire, ēt filias sororis, quā pcurrerent cū fratribus defuncti, uel eorū filijs, cōprehēdit, & excludit.

Statuti excludens foeminas pp masculos, donec masculi supersint, non perpetuo, sed ad tps illas excludit, & masculis deficientibus, femina pōt ad illā portionem admitti, ad quam de iure cōi uocabat.

Nec illi tempus, aut prescriptio aliqua currit, nisi postquam masculi defecerint.

CONSILIUM CLI.

In hac cā, in qua de subscriptione, & approbatione filij excellentissimi D. Ioannis Antonij Aronci vti fratris honorandi requisitus fuit, tria principaliter proponunt, q essent altiori stilo discutienda, primū, utrum statutum ciuitatis Assilij sub rub. q mulier dotata &c. in quantum pp

masculos excludit foeminas, cōprehendat ēt, & excludat filias sororis, qn cum fratribus defuncti, uel illorū filijs pcurrerent, secundū p̄supposito, q cōprehendantur, an tales foeminae exclusae simpliciter, & perpetuo dicant, an uerō solum ad tps, q diu masculi, & fratres defuncti, illorūq; filij superstititerint; Tertiū dato, q ad tps dumtaxat, & non perpetuo sint exclusae, utrum in casu, de quo agis, D. Marfubilia filia dñae Euangelistae sororis Raphaelis mortui, de cuius successione agis, quā nunc pp obitū Thei ultimo loco sine liberis defuncti ad tertiā partem dictae hereditatis uult admitti, sit praescriptione temporis exclusa, eum iam sint elapsi anni quinque in ta die mortis d. Raphaelis, qui sine filijs decessit, & cui Hieronymus nepos ex fratre, & Theus alius nepos ex alio fratre ab intestato successerunt, exclusa d. D. Marfubilia dicti Raphaelis defuncti neptis ex eius sorore, ut supra, progenita; sed qn praefatus Do. Consultor super his, & p̄sertim super secundo multū doctē, & copiose infortit, illaq; clarē, & fm ueritatē dilucidauit adeo, q nullus ferē dicendi locus superesse uideat, paucis agam: Et super primo concludendū esse arbitror, q statuti dictas filias sororis excludat, ut ipsae ad hereditatē auunculi ab intestato, fratribus defuncti, uel eorum filijs superstitibus, admitti nequeant, primo ponderando t̄ uerba gñalia rubricae dicti statuti, quae orationē perfectā continent, & p̄r ex illis argū sumi pōt, quoties nigro non aduerfantur, ut uoluit Io. de Imol. in rub. ff. de uerb. ob. qui dixit, q t̄ qn rubrica est gñali or nigro, habetq; orationem perfectā, tunc ea non restringit per nigru, inō nigrum per illam ampliatur, & hoc idem uolunt Sali. Roma. & Alex. & ibi Moder. cōiter in l. i. ff. si cert. pet. & t̄ in terminis nostris Pau. de Cast. in cons. 333. incip. In Christi nomine, Praefens casus, quem refert, & sequit Alex. in d. l. i. in 2. colu. consulendo uoluit, q rubrica ista statuti, q filia dotata non possit succedere, ampliēt nigrum, quod solum de successione matris, uel auiae mentionem faciebat, ut ēt ad successione patris extendat pp illa uerba gñalia rubricae per not. per gl. magnam ad fin. in l. i. C. ne fideiusd. dentur, & bene facit, id q uoluit Fulg. in d. l. i. & cum hoc dicto docto. magis cōiter pertranseunt: t̄ sed in casu nostro rubrica generaliter loquit, q mulier dotata, uel dotata non possit ad hereditatem uenire, quae uerba ex sui gñalitate apta sunt cōprehendere oēs foeminas, & mulieres dotatas, uel dotandas, quae uellent cū masculis succedere, & sic ēt non solum sorores, sed illarū quoq; filias, q cum masculis ad successione fratrum uel suorū auunculorū, seu aliorū succedere ueller, & q ad hereditatem non solum dotantium, sed ēt non dotantiū admitti peterentur, ergo per hac uerba generalia rubricae habentis orationem perfectā nigrum statuti debet ad hunc casum, & ad tales foeminas extendi, ēt si nigrum de illis expresse non loqueretur, per theoricā Pauli, q sequunt Alex. & alij in d. l. i. quicquid aliqui ibi disputatiue loquendo dixerint. ¶ Secundo dico, q ēt uerba nigri, & statuti tales foeminas cōprehendunt, nā dum statutum in prohemio (t̄ ex quo cā finalis illius colligit, ut in l. ff. de hered. instit. & in l. Titia. s. ff. de uerb. obli. ubi dicta in p̄fationibus censetur postea in dispōne re petita, si ex hoc dispō non redderet inutilis) dicit, & ne hereditates, & successiones ad alios, qui nō sunt de domo ex linea masculina, pueniant, absq; dubio hmo filias cōprehendere censet, quia t̄ filij sororis respectu sui auunculi non dñr de domo, nec de linea masculina ipsius auunculi, tū q cognatē sunt, & nō agnatē, cū sint per femina ipsi auunculo con-

TT 3 iunctae,

- iuncta, & auunculus sit frater matris, ut in l. iurecō-
sultus §. j. & §. auunculus ff. de gradi. & §. ex transuer-
fo Instit. eo. tit. ergo de domo, & familia illius non
7 dār, t̄ cum solum consanguinei, & agnati, non aut
cognati de domo, & familia dicantur l. pronuncia-
tio §. familia in fi. uerb. ff. de verb. sign. cum glo. qm̄
8 t̄ domus capitur pro agnatione, ut in l. j. in prin. ibi
que Bar. ff. ad Syllan. in l. tutelae ff. de capit. diminu. &
9 in d. §. familia, & l. cum unus §. j. cum gl. ff. de alimē.
& ciba. leg. tum ēt quia t̄ tales foeminae de linea ma-
sculina auunculi esse non dār, ex quo per matrem,
& sic per foeminam, à qua linea foeminina dī incipe-
re, illi coniunguntur, ut hī per scriben. latē, & prefer-
tim per Alex. & alios in l. Gallus §. nunc de lege ff. de
liber. & posth. & per Paulum de Castr. & la. in l. ma-
ritus C. de procurator. ergo statutu expresse uoluit,
q̄ hereditates, & successiones ad has filias sororis
perueniret non debeant, cū non sint de domo, nec
de linea masculina ipsius auunculi. ¶ Tertio q̄ sta-
tutum prædictu ēt de hōi mulierib. loquatur, pa-
ter ex illis uerbis, si qua mulier dotata, vel dotata
à patre, matre, fratre, vel fratribus, auo, uel auia, uel
à quocunq;, non possit, nec debeat uenire ad here-
ditatem, vel successionē alicuius p̄dictorum, nam
dicendo à patre, matre, absq; dubio uoluit filias cō-
prehendere, dicendo fratre, uel fratrib. sororem, &
dicendo ab auo, uel auia neptes cōprehendere uo-
luit: postea subiungendo, uel à quocunq; uoluit sub
his uerbis gñalibus comprehendere oēs alios con-
iunctos, ad quorū successionē foeminae aliās de iure
cōi admitti poterāt, & p̄r ēt tales filias sororis, que
licet de iure cōi succedere possent, ut in auth. post
fratres la. 2. & in corpore, unde sumitur C. de legit.
hered. tñ statutum illas pro conseruatione domus,
& lineae masculinae, donec masculi de domo, & li-
nea masculina extarent, noluit debere admitti.
¶ Quarto & magis præcisē, q̄ statutū filias sororis
sub capite exclusiōe comprehendat, constat apertē
ex illis uerbis, q̄ si qua mulier dotata à fratre, vel fra-
tribus & c. non possit, nec debeat ad successionē, vel
hereditatē ipsa, nec eius filij, & ex ea descendentes
uenire, nā dicendo ipsa absq; dubio uoluit sororē
comprehendere, & subiungendo, nec filij eius, cer-
tē dī comprehendit natos ex sorore, ut ipsi ad hæ-
10 reditatē auunculi uenire non possint, quia t̄ frater
matris auunculus dī l. iureconsult. §. auunculus,
11 & d. §. ex transuerso. Et t̄ licet de filiis sororis loqua-
tur, tñ ēt filiae continentur, tum quia in materia fa-
uorabili, cuiusmodi est statutum istud, ut ex eius
prohemio colligitur iunctis not. per Bald. in l. maxi-
mum vitium C. de liber. præter. & in l. venia C. de in-
iur. vocan. filiorum appellatione cōtinentur, ad tra-
dita per Bartolum in l. liberorū ff. de verb. sign. cum
12 similibus, tū quia t̄ si filij masculi sororis excludun-
tur p̄p agnatos, multo magis illius filiae, cū mens sta-
tuti fuerit uelle magis foeminas, q̄ masculos exclu-
dere, ut ex eo, colligit, & arg. corū, q̄ uoluit Sal. post
Bal. in d. l. maximū vitium in j. & 3. q. tum ēt quia sta-
tutum non solū filios sororis expresse excludit, seu
exclusiōe cōprehendit, sed ēt illius descendentes,
13 t̄ quorū appellatione foeminae ēt propriē continen-
tur, ut per Alex. in consi. 160. vol. 2. & probat in §. i.
in auth. de hered. quā ab intesta. ¶ Nec obstat, q̄ sta-
tutum dicat, nec eius filij ex ea descendentes, & sic
illa uerba ex ea descendentes stent potius expositi-
uē, & declaratiuē, seu repetitiuē, q̄ augmentatiuē,
14 argu. l. i. de pactis, quia rādetur, q̄ t̄ illa uerba ex ea
descendentes fuerūt adiecta, ut alias personas ultra
filios sororis comprehendere, non aut ut declara-
tiuē ad filios uenirent, cum filij per se absq; alia de-

claratione dicant de descendentes, ut in d. l. libe-
rorum, & l. i. l. schemata, & l. iureconsultus ff. de gra-
dib. & in §. j. Instit. eo. tit. Ut ergo uerba illa ex ea de-
scendentes aliquid operentur, aliasq; personas cō-
prehendant, iuxta l. si qñ ff. de leg. j. per Baldū in rub.
C. de p̄hen. emptio. debent intelligi, ut filias sororis,
aliosq; descendentes p̄tineant. Et quis inter filios, &
descendentes non sit apposita copula, q̄ statet aug-
mentatiuē, ut in l. ea tñ adiectio ff. de leg. 3. tñ est pun-
ctus, qui hī loco copulae l. triplici §. uideamus ff. de
verb. sign. Bar. in l. si duob. §. in coeunda ff. pro socio,
Bal. in l. placet C. de sacrosan. eccl. Alex. in l. heredes
mei §. cum ita in 12. & 15. col. ff. ad Treb. Nec uerbū
ex ea descendentes debet stare expositiue, & decla-
15 ratiue ad dictionē filij, t̄ cū latior sit significatio hu-
ius uocabuli descendentes, q̄ sit illius uerbi filij, ut
clarum est, iuncta l. j. cū ibi not. ff. de pactis, ubi unū
substantiuū ad declarationē alterius positū dici
pōt, qñ ambo idem important, nec unū pōt dici ge-
neraliter altero, ut est placitū, & consensū, ut in d. l.
1. ergo secus, si unum maius est altero, ut est uerbū
ascendentes, & descendentes respectu uerbi patris,
& uerbi filij, ut in d. l. iureconsultus, & colligitur ex
ijs, quā uoluit Alex. in d. cōsi. 160. ¶ Quinto pro hac
snia optimē ēt faciunt illa alia uerba statuti in uerb.
declarat. ibi & ipsa, nec aliquis ex ea p̄ueniens,
uel succedens, sub quibus expresse comprehendit
sororē, uel sorores defuncti, ibi non possit succede-
re fratri, uel fratrib. decedētibus, donec, & quousq;
superstiterint fratres, & ultra sorores, cōprehendit
ē ex illis p̄uenientes, & succedentes, & p̄r filios,
ac filias sororū, qui ex eis p̄uenire dār, confirman-
do latius, ueluti supra dictum fuit. ¶ Sexto cor-
robantur præmissa, quia & si solum soror diceretur
exclusa p̄p fratres, & alios masculos agnatos de do-
mo, & linea masculina, & sic fauore agnationis,
& masculorum, prout in dubio præsumitur, si hoc ex
uerbis statuti non colligeretur, arg. l. j. sed si seruus
ff. de ventre inspicien. & clare ex uerbis dicti statuti
inferitur, ut in eius principio hī, iunctis ijs, quā alia
supra diximus, tñ adhuc dicendū est ēt filiam soro-
ris esse exclusam, & sic ēt ex uerbis, & mente statuti
17 comprehensam, nam t̄ tale statutum duo capita cō-
tinet, unum inclusiuum masculorum, aliud exclusi-
uum foeminarum, & præcipuē sororū, & ex primo
capite, quo masculi dār inclusi, ceteri uer exclusi,
ita, q̄ filij, & filiae, ac alij descendentes ex sorore
masculi, siue foemina succedere non possunt, quia
inclusio unius est omnium aliorum exclusio, arg.
l. quod in rerum §. si quis post ff. de leg. 1. cum simi-
18 bus. Præterea t̄ cum ratio statuti sit fauor domus,
lineae masculinae, & sic agnatorum, ut ex uerbis sta-
tuti colligitur, & in dubio præsumitur, quia p̄p
agnatos familiae, illarūq; decus, & honor con-
seruantur d. l. i. §. sed si seruus, & in l. lege duodecim
tabularum C. de legitimis hered. & Instit. de legi-
agnatorum succel. §. ceterum, & p̄r talis censetur
fauor publicus, eademq;, imō maior ratio sit in ex-
cludendo filiam sororis, q̄ in excludendo filiā, arg.
d. l. lege duodecim tabularum, & d. §. ceterū ergo
19 t̄ licet statutum sorores simpliciter à successionē fra-
trum excluderet, tñ fortius ēt dicere excludere fi-
lias sororum à successionē auunculi fratris matris
suz, argō dictorum iurū, & l. filiū habeo ff. ad Ma-
cedo. Itē quia filia sororis non debet esse melioris
conditionis, q̄ mater sua, argō l. si uiua matre C. de
bonis mater. ¶ Præterea neptis ex sorore descendit
20 à sorore, & sic à radice infecta, ergo t̄ deficiēte habi-
litate mediū non dēt posse admitti, argō l. fina. C. de
natur. libe. & l. tria prædia ff. de seru. rust. p̄dior.
Et

Er infecta, seu mortificata radice nō pōt ex ea fructi
feramus produci, ut in cap. 1. §. hoc autem notan-
dum qui seu dare possit. c. 1. de eo, q. sibi, & hered. Bar.
in l. 2. §. videndū ff. ad Tertul. & faciunt not. per Bal.
in d. l. maximum vitium in j. col. Fulg. in 2. §. 12. circa prin.
Et ex quo soror pp fratres inuenit a statuto exclu-
sa, ergo & illius tota linea, q. ex ea descendit, q. nisi
in capite principii sumat, alterius p. duci non pōt,
arg. l. quācūq; ff. de actio. & obl. & Sal. in d. l. maxi-
mum in 4. q. Et t. quis in terminis dicti statuti ciuita-
tis Assisij s. rium uoluerit Corn. in consi. 171. licet in
hac cōsultatione in j. dubio vol. 4. tñ iudicio meo mo-
uetur debilib. fundamentis ad ostendendū, q. ultra
sorores alia personā in dicto statuto comprehensē
non dicant: & oīa eius motiua dñr ex supra dictis
sublata, ut videri pōt, & præsertim qm statutum nō
solum loquitur de fororibus, sed et de corū filiis, &
descendentibus, & ab ipsa sorore prouenientibus,
& sic absq; dubio filias fororū comprehendit, vt p-
batum fuit. ¶ Nec aduersar, t. q. hmoi statutum dñr
odiosum, arg. d. l. maximum vitium, Bal. in l. certū C.
vnde legit. Alex. in consi. 79. vol. 6. Bar. in l. 1. col. 13. C.
de summa trinita. & fid. catho. And. Barba in ca. qd
clericis in 25. col. extra de foro compe. & Mod. Bo-
nonien. in consi. 58. in 4. col. ergo restringendū cap.
odia de reg. iur. in 6. l. cū quidam ff. de lib. & posthu.
& arg. eorum, quā hñr in l. uenia C. de in ius uocan.
per gl. & scrib. & Bar. in d. l. 1. col. 13. C. de summa tri-
nita. & fide chato. Quia ex prædictis colligit respon-
sio primo, q. filia sororis non comprehenduntur ex
extensione, sed ex uerbis: Secundo negari non pōt,
quin sit principaliter fauorabile, ut dictum fuit, &
est de mente Bar. in l. liberorum ff. de verbo. signi. &
Bal. in d. l. maximum; ergo debet simpliciter cense-
ri fauorabile, quamuis in nōiam tendat in odium
fœminarum, arg. l. qui exceptionem in princ. ff. de
cond. indeb. & ibi doctores. Et q. sit fauorabile, uo-
luit Gaspar Cald. in consi. 11. in 4. & 6. col. in consiliis
non impressis, quā penes me habeo, Ang. in consi.
119. & in consi. 68. cum seq. & Mod. Bonon. in consi.
69. circa fi. ¶ Præterea fœminā non dñr simpliciter
exclusa, ut sint exclusa perpetuo, sed ad tps, & po-
tius illarum successio dñr suspensa, q. sublata, ut infra
dicetur, & doctores cōiter sequuntur, ergo non po-
test dici simpliciter odiosum, prout est, & dici pōt
simpliciter fauorabile, ergo de eo iudicandum est,
ut de fauorabili d. l. qui exceptionem, & hñr per Ale-
xandrum in d. l. uenia. Rursus statutum hoc quis di-
ci possit odiosum, inquantum excludit filias, & de-
scendentes fœminas, argō d. l. maximum uitium, tñ
inquantū alias fœminas collaterales pp masculos,
& fauore domus, ac lineæ masculinæ excludit, dñt
dici simpliciter fauorabile, & maxime qm in statuto
fuit expressa ratio fauoris domus, & lineæ masculinæ,
ut in casu nostro, qm ex rōne in statuto expressa
iudicatur fauorabile, & non fauorabile, prout ratio
dñr continere, argō d. l. qui exceptionem, & d. l. lege
duodecim tabularum, d. §. ceterum, & d. l. 1. §. sed &
si seruus ff. de uentre inspicien. & colligitur ex ijs,
quā uoluit Bal. in d. l. maximum: & ad propositum
optimē faciunt ea, quā uoluit Alexan. in consi. 144.
col. 6. dicens, q. aut statutum est exclusiuium filiarū,
& aliarum fœminarum descendentiū pp filios
masculos, & tunc dñr odiosum saltem ex parte fœ-
minarum, quibus etiam in uita hereditas erat quasi
debita l. 1. §. largius ff. de success. edic. in suis ff. de li-
ber. & posth. l. cum ratio ff. de bon. damna. iuncta d.
l. maximum uitium, & ex parte uerō filiorū exclu-
dentiū dñr fauorabile, & hoc modo intelligantur
ea, quā uoluit Bal. & alij post gl. & Bar. in d. l. uenia,

aut statutū pp agnatos excludit alias fœminas col-
laterales, quibus non ita debetur hereditas, seu suc-
cessio, sicut filiabus, & tunc statutum dñr esse simpli-
citer fauorabile, cum principaliter fuerit factum fa-
uore domus, & agnationis, ac lineæ masculinæ,
quale est statutū, de quo nos loquimur, & hoc mō
intelligant doctores, de quib. supra, qui simpliciter
uoluerunt tale statutū esse fauorabile; per q. doctri-
nā cōcordantur, & saluantur supradictæ opiniones
319. & hñr et per eundem Alex. in cōl. 89. & 131. vol.
6. & in consi. 141. uol. 7. Et hęc quoad hunc primum
articulum sufficiant. ¶ Aggredior fm dubium, su-
per quo excellentissimus dominus Consultor mul-
ta deduxit, & adharēdo cōi opinioni scribentium
tenuit in terminis statuti supra dicti, t. q. sorores, &
filia sororum ab hereditate fratris, & auunculi per-
petuo, & simpliciter non dicantur exclusæ, sed ad
tps, quousq; & donec superstitēs fuerint dicti ma-
sculi, hoc est alij fratres, seu alij agnati defuncti, illis
uerō deficientibus, nullisq; masculis superstitibus,
fœminæ prædictæ ad portionem illam, ad q. de iure
cōi erant uocata, admittantur: Et sic in effectu suc-
cessio fœminarum, extantibus agnatis masculis, po-
tius dicatur suspensa, q. remota, uel totaliter extin-
cta, & ex hoc tales fœminæ dicantur heredes ano-
malæ iuxta notata per gl. Instit. de eo, cui liber. cau.
bon. ad. ut post antiquos uoluerunt Bar. in d. l. si ff. ad
Tertullianum, ubi pulchē examinat, & sequit Bald.
in c. j. §. quin etiam episc. uel Abb. & ibi dñs Præpos.
qui multa allegat, Fulg. in consi. 8. & consi. 12. & Petr.
de Anch. in consi. 221. nā hęc uerba quousq; q. diu,
donec, quoad, & similia non sunt perpetuo exclusi-
ua, sed suspensiuā ad tempus incertum, vc 3 mascu-
lis superuiuentibus, illis aut sine liberis defunctis, q.
fœminæ, q. erant exclusæ, admitti possint, quia t. in-
terdictum ad tempus, illo finito censetur permis-
sum l. imperator ff. de postulan. sicut ē 5 permillum
ad tempus post illud dñr prohibitum l. statu liberū
§. Stichum ff. de lega. 2. & ibi Bart. l. 3. in prin. cum gl.
ff. de feruit. arg. l. ambiguitatem C. de usufr. Bal. in l.
si auus C. de liber. præter. cap. j. de eo, qui sibi, & he-
red. & in ca. 1. de duob. fratri. à capit. inuesti. ubi per
dictionem quamdiu id, quod non erat infra certum
tps permillibile, postea sit permillibile: Hinc uide-
mus, t. q. quamdiu liberi præteriti possunt petere
bonorum possessionem 3 tabulas, heres institutus
fm tabulas agnoscere non potest l. equissimum in
prin. cum seq. ff. de bono. posse. fm tabul. Et t. dicit
tex in d. l. ambiguitatem, q. si vxori testator vsum-
fructum legauerit, donec filius suus in furore per-
manferit, usufructus finitur eo tpe, quo filius resi-
puerit. ¶ Præterea t. in casu huius statuti excluden-
tis fœminas a successione, donec, & quousq; mascu-
li supererint, si fœmina ē a testatore fuerit exclusa,
illa deficientibus masculis admitti ad successionē
pōt, & hñr non censetur perpetuo exclusa, sed ad
tempus dumtaxat, ut per Bald. in d. l. si auus in 2. col.
nam masculis definentibus fœmina incipiet esse hē-
res, ergo hoc magis dicendum est in casu nostro, in
quo fœmina solum reperitur a statuto exclusa, do-
nec, & quousq; masculi supererint, quia t. non est
nouum, q. ex legis, vel statuti dispōne unus incipiat
esse heres eo tpe, quo alius definit esse heres, ut no.
in l. in substōne filij ff. de vulg. & pup. & Instit. de eo,
cui libertatis cau. & per Barro. in d. l. fin. ff. ad Tertul-
lianum. ¶ Corroborantur præmissa t. ex text. in l.
quamdiu la iuncta l. quamdiu la 3. ff. de acquir. hē-
red. ubi illud, q. quamdiu institutus hēres potest ad-
mitti, substitutus succedere non potest, de quo in
d. l. la j. declaratur in d. l. la 3. ut intelligatur, q. sub-
stitutus

stitutus ante succedere non possit, q̄ excluso hære-
de instituto, vel tpe à testatore, aut à pratore ad de-
liberandum præfixo, d.l. q̄ diu la 3. cum ibi no. per gl.
30 & scriben. Similiter t̄ dicit lex, q̄ q̄ diu pōt hères ex
testō succedere, non pōt succedere hères ab intesta-
to, hic. n. est ordo traditus à lege duodecim tabula-
rum: Et ideo nisi hères institutus tpe, vel aliter ex-
clusus fuerit, hères ab intestato non pōt succedere,
nec ei currit tps ad petendam bonorum possessio-
nem, vel ad adeundū, nisi finito tpe, infra qd hères
admitti poterat l. unica §. i. ff. si tabu. testa. nul. exta.
& dicit tex. in l. ait prator §. merito. ff. de iure delib.
q̄ q̄ diu durat, & pendet tps ad deliberādum, bona
hæreditatis interim minui, seu vendi non possunt,
nec actiones moueri, finito autē illo tpe bona mi-
31 nui, & actiones moueri possunt: Item t̄ suspensū, &
interdictū, donec excōitati in locis illis permanse-
rint, statim q̄ loca exeunt, relaxatur suspensio, & in-
terdictum, c. ut uobis cum glo. in verb. donec extra
de sponsal. & ca. fin. de matrimo. contrac. 3. interdic.
32 eccl. Item t̄ immunitas data alicui, q̄ diu cā reipub.
ab fuerit, ilico cessat, q̄ abesse desierit l. i. C. de pro-
33 fessio. medi. lib. 10. & t̄ est bonus text. in l. foemina ff.
de senator. ubi mulieres corrumpant radijs marito-
rum t̄ post illorū mortē, donec, & q̄ diu alij inferio-
ris conditionis, & gradus non nupserint, & statim
quo inferiori nuptæ fuerunt, dignitatē priorē amit-
tunt: Et sic p̄stat, has dictiones facere stare quid in
pendenti, & in suspensio. l. si emptor ff. de peric. &
commo. rei vend. & est tex. melior, q̄ sit in iure in l.
sufficit ff. de condi. indeb. & c. causam matrimonij
extra de probat. Et ideo ex quo statutū hoc voluit,
q̄ foror, seu eius filia per ea, q̄ dicta fuerunt, nō pos-
sit succedere, donec masculi supersint, illa non dēt
dici exclusa, sed suspensa à successione fratris, quia
interim masculus dicebat hères in solidum, arg. no. in
l. 2. ff. si pars hared. pet. & illo mortuo dicebat remo-
tum obstaculū ipsi foeminae, quæ poterit defuncto
succedere in portione sua, in qua putuisset de iure
cōi succedere, si statutū illam non exclusisset, & hac
de cā dicitur esse hères anormala, ut uoluit Bal. in
d. ca. 1. §. quin et per gl. Instit. de eo, cui liber. cau. Et
ita consuluit D. Franciscus Tigrini de Pisis vir ma-
gnæ scientiæ, & sanctæ vitæ: & hanc opinionem vi-
tra Bar. in locis allegatis, & alios, quos sup. citauit, se-
quuti sunt docto. magis cōiter, quos ad sarnitatē
cumulauit p̄fatus D. Consultor, pluresq; alios et re-
ferunt Moder. in d. §. quin et post Cyn. in l. 1. ff. de p̄d.
& demon. & in l. 1. C. de adul. quos referre est super-
fluum, cum uideri possint: Et cum super hoc secun-
do dubio ipse D. Consultor latissimè insteterit, ideo
super illo ulterius non esse insistendum putauit.
¶ Quoad tertium, an D. Marubilia, quæ nunc petit
se admitti debere ad illā partē hæreditatis Raphaelis,
ad q̄ de iure cōi potuisset admitti, si à statuto nō
fuisset ad tps, ut supra, exclusa, obstat exceptio præ-
scriptionis triginta, & quadraginta annorum, qui la-
psi sunt à die obitus Raphaelis, an verò tps præscrip-
tionis illi currere coeperit à die mortis Thei vlti-
mo loco defuncti, non insistendo in argumentatio-
nibus p̄cludendū esse, & de iure verissimū fore cen-
34 seo, t̄ q̄ ipsa D. Marubilia sit admittenda, aliqua præ-
scriptione nō obstante, quia statim dispositis in dic-
to statuto, ipsa nō potuit admitti, nec quoad eam
dies cessit, nec venit, ex quo censet à statuto uocata
sub p̄dōne, si fratres, & filij fratru, & sic si masculi de-
fecerint, & esse desierint p̄ illa uerba, & donec, &
35 quousq; t̄ q̄ faciunt p̄dōnem, q̄ apponunt, ut di-
spō, seu beneficiū præambulum differat in aliquem
quantū incertū d.l. sufficit ff. de cōd. indeb. l. qui con-

tribinā §. pen. ff. de lega. 3. & declarat Bart. in l. 1. in 4.
col. uerū. & quarto ff. de cond. & dem. nā de iure cōi
filia fororis cum filiis fratrum ad successione auni-
culi uocata esset, ut in auth. post fratres la 2. & in cor-
pore, unde sumitur C. de leg. hared. quod ius succe-
dendi fuit à statuto suspensum p̄ illas dictiones do-
nec, & quousq; in euentum futurum dictum, vcz
donec, & quousq; masculi supersint, ergo dicent
conditionē denotare: Idem, si diceremus, tales di-
ctiones fuisse adiectas ad limitationē beneficii, seu
disponis præambula, id est, ut durer in euentum ali-
cuius casus l. 4. in prin. ff. de seruit. & per Bar. in d. l. 1.
ergo ante mortē oim vcz Thei, & Hieronymi D.
Marubilia agere, & petere non potuit l. cedet rōne
36 ff. de uerb. sign. Quo fit, t̄ ut ipsi non inceperit tēpus
p̄scriptionis currere, nisi postq̄ cessit, & venit dies,
seu conditio, q̄ oēs masculi defecerint, fuerit adim-
pleta l. cum notissimi §. illud C. de præscri. xxx. ann.
& ibi gl. doct. quia non ualent agere non currit p̄-
scriptio l. 1. in fi. C. de annali except. Sed à die, quo
Theus vltimus defunctus est, non sunt lapsi nisi xij.
aut xv. anni, & ad p̄scribendum ē cum, qui ut hères
succedere pōt, requirit tps triginta annorum q̄ dat
ad adeundum d. §. illud, l. licet C. de p̄scrip. xxx. ann.
l. licet cum gl. & l. seq. C. de iure delib. ibiq; Barto. &
alij scriben. ergo & c. ¶ Secundo facit tex. not. in d.
quādiu la 1. in nōta l. quādiu la 3. ff. de acq. hære. ibi
idcirco denegandas primo actiones, & circa præsti-
tuendū tps substituto, quia intra diem primo præ-
stitutū neq; adire hæreditatem pōt, neq; pro hære-
de gerere. ¶ Tertio optimus est tex. in d. l. 1. ff. si tab.
testa. nul. exta. iuncta l. quādiu la 2. ff. de acq. hære. ubi
quādiu pōt admitti hères ex testō, non pōt succe-
dere hères ab intestato, & tunc hères ab intestato
poterit venire, & illi tps incipiet currere, q̄ hères
institutus repudiauerit, uel lapsus fuerit tps datum
ad adeundū, & deliberandū, & non prius. ¶ Quarto
37 t̄ induco text. in calicer de suppl. negli. pralat. & in
c. quia diuersitatem de concel. preb. ubi tps datum
ad eligendū, seu conferendū non currit impedito,
& non ualent conferre, nec eligere, & illi, ad quem
ex negligentia alterius potestas p̄ferendi, & eligendi
deuoluit, non incipit tps currere, nisi finito tpe
38 primi. ¶ Quinto t̄ est optimus tex. in l. acquilimū in
prin. & in §. 1. ff. de bon. pos. fm. tab. ubi primo defec-
tibus liberis præteritis bonorū possessio 3 tabulas, mor-
de inde sit occupata, iudiciū defuncti sequendū est, &
ideo expectandi sunt liberi præteriti, quādiu bono-
rum possessionē petere possunt, & si tēpus petendæ
bonorum possessionis finitū fuerit, aut ante defec-
rint, aut repudiauerint, uel ius bonorū possessionis
amissum fuerit, tunc reuertet bonorū possessio fm.
tabulas ad heredes scriptos, quib. non dicebat tēpus
currere, nisi exclusis liberis, ut sup. arg. l. unica §. ff.
si tabu. testa. nul. exta. l. 1. in fi. uer. & ibi gl. in uer. pro-
perantius C. qui admit. l. j. sed videndū ff. de succe-
edic. & §. pe. Instit. de bo. pos. ergo aduersus D. Maru-
bilia nō potuit p̄scriptio inchoari, nisi post quā
ei ius fuit delatum, quod quidem fuit, omnib. ma-
sculis, à quib. ipsa excluderetur, deficientibus, nam
uno solo supersite ēt ab illo excludi dicebatur, &
ideo nō potuit agere, nec admitti, nec sibi tēpus
in interim currere per prædicta. Et q̄ hæc uera sunt,
& iuri consona, ulterius non insisto, cū de simpliciter
fuerim subscriptione, & approbatione requisitus.

S P M M A R I V M.

- 1 Substitutio facta de una persona, vel uni persona ad aliam tra-
hi non debet.
- 2 Substitutio loquens de una persona ad aliam non extenditur,
nec